

عنوان مقاله:

کاوش نجات بخشی تپه ی جلوآسیاب رضا آباد

محل انتشار:

اولین همایش ملی باستان شناسی ایران (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسندگان:

یعقوب محمدی فر - عضو هیئت علمی دانشگاه بوعلی سینا همدان

آصف نوروزی - کارشناسی ارشد باستان شناسی از دانشگاه تهران

علی شریفی - دانشجوی کارشناسی ارشد باستان شناسی تاریخی در دانشگاه آزاد اسلامی واحد ابهر

خلاصه مقاله:

محوطه ی جلوآسیاب در اراضی روستای رضا آباد از توابع بخش چنگ الماس شهرستان بیجار قرار دارد. این محوطه در حد فاصل سد تالوار و روستای رضاآباد و در جانب شرقی رودخانه تالوار واقع شده است. این محوطه به خط مستقیم در 2 کیلومتری جنوب سد تالوار قرار دارد و جاده ی خاکی مابین رضا آباد و سد تالوار از 151 متری غرب آن میگذرد. عرض جغرافیایی محوطه N 45334453 و طول آن E 3253335 و ارتفاع آن از سطح آبهای آزاد 1311 متر است. در بررسیهای سطحی مشخص شد که تمرکز آثار و شواهد استقرار روی پشته ی غربی محوطه است. این پشته به صورت گرده ماهی است که به شرق و غرب شیب نسبتاً زیادی دارد، و همچنین در راستای شمالی جنوبی نیز شیب نسبتاً کمی در آن مشاهده - میشود. با توجه به این شواهد این بخش از محوطه جهت کاوش گسترده ی افقی انتخاب شد. این عملیات با ایجاد 12 ترانشه ی 25 مترمربعی به ابعاد 5×5 متر در دو ردیف 3 تایی از شمال به جنوب انجام پذیرفت. این ترانشه ها مساحتی برابر با 411 مترمربع را روی سطح در بر میگیرند. البته جهت تسهیل در رفت و آمد و انتقال خاک حاصل از کاوش به بیرون از محدوده ی کاوش بازوهای به عرض 51 سانتیمتر بین ترانشه ایجاد شد. براساس مطالعات اولیه بر روی سفالهای این محوطه، میتوان آنها را به دوره ی آهن III منتسب نمود. بسیاری از قطعات سفالی قابل مقایسه با یافته های سفالی دینخواه IV، گودین II، باباجان II و حسنلوی IV، III هستند. در مجموع محوطه ی جلو آسیاب را میتوان استقرار گاهی فصلی به مساحت تقریبی 1511 متر مربع از دوره ی آهن III دانست، که معیشت ساکنان آن با توجه به داده های اسستخوانی و ابزارهای سنگی بر پایهی دامداری و کشاورزی دیم استوار بوده است

کلمات کلیدی:

بیجار، باستان شناسی، عصر آهن III، استقرار گاه فصلی، رودخانه تالوار

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/370742>

